

M?na ta

Magda Isanos

Mina ta nu-i fara de temei fierbinte,
sau rece, grea ca plumbul, sau usoara ;
eu vorba i-o-nteleg, si ea nu minte,
cum are obiceiul stapinul, bunaoara.

E ca o frunza mare, pala, ce s-a scuturat
pe fruntea mea, sa steie racoroasa,
si, cind pe umeri citeodata mi se lasa,
eu stiu de esti sau nu esti suparat.

In parul meu ce albe-s degetele miinii tale,
si-asa de visatoare, ca de femeie-mi par,
dar ard si dor de brate pina la umar goale,
de-mi zic ca au in virfuri si-n podul palmei jar.

Stiu orice linie sau vinisoara albastrie
a miinii tale, orisicit de nensemnata,
dupa cum si dinsa pe de rost ma stie
si sa ma uite n-ar mai putea vrodata.